

Relliscar(ALDC, I, 83. *Ha relliscat*)

Dos mots de probable base onomatopeica ocupen la major part del domini: *esllisar* i *relliscar*. El primer és derivat de *llis* < *LISIUS, format probablement sobre l'element onomatopeic LIS-, imitador del soroll de la relliscada sobre una superfície mullada o greixosa; el segon, *relliscar*, compost del prefix *re-* i el verb *lliscar*, s'ha generat sobre la base expressiva LISK- (variant de LIS-) o ja procedeix d'un llatí. vg. *LISICARE, derivat de *LISIUS. *Esquitllar* 'esmunyir-se, escapolar-se, ser llisquent' (28), que entra en el compost *resquitllar*, podria venir, segons Coromines, del gòtic *USQUILLAN 'rajar, escolar-se [l'aigua]'; tanmateix, atesa la proximitat geogràfica i fins la convivència de *relliscar/resquitllar* podríem pensar en una metàtesi de *relliscar*. *Llenegar*, antic i avui propi de les Balears,

deriva del llatí. LENIS 'suau, llis al tacte', que hauria donat *llen i, a partir d'aquí, *esllenar, *llenar, per arribar al derivat *llenegar* (com de *batre* → *bategar*, de *tossir* → *estossegar*, etc.). *Esvarar*, estès pel valencià, s'ha format sobre el llatí. VARUS 'garrell', precedit del prefix *es-*, pel fet de quedar-se el qui rellisca com obert de cames. Formes puntuals: *patinar* (91), pròpiament 'relliscar amb patins sobre una superfície llisa' o 'relliscar les rodes d'un vehicle', s'ha cobert eventualment del significat general 'relliscar, llenegar'; *glissar* (2) és importat del fr. *glisser*, i l'alguerès *esquirriejar* (85), que alterna amb *esquirriar*, és un sardisme.

